

Sygnatura akt XI C 2144/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 7 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Małgorzata Bojarska

Protokolant:Ewa Chorzępa

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2017 r. we Wrocławiu

na rozprawie sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w W.

przeciwko P. M.

- o zapłatę 886,25 zł.

powództwo oddała.

Sygn. akt XI C 2144/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 stycznia 2016r. wniesionego w elektronicznym postępowaniu upominawczym strona powodowa (...) Sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego P. M. na jej rzecz kwoty 886,25 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu obejmujących opłatę sądową od pozwu w kwocie 30,00 zł., koszty zastępstwa procesowego w wysokości 360,00 zł. i kwota 0,38 zł. z tytułu opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności.

W uzasadnieniu żądania strona powodowa podała, że roszczenie dochodzone pozwem wynika z tytułu niezrealizowanego przez pozwanego zobowiązania wynikającego z niezapłaconych faktur a przedmiotem umowy łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym strony powodowej były usługi multimedialne, za których dostarczanie pozwany był zobowiązany płacić. Wierzytelności wynikające z tego tytułu zostały przez stronę powodową nabyte na podstawie umowy cesji z dnia 18 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie na mocy postanowienia z dnia 2 lutego 2016r. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i na zasadzie przepisu art. 505³³§1 kpc przekazał sprawę do rozpoznania sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Strona powodowa, po uzupełnieniu braków formalnych pozwu, podtrzymała żądanie pozwu.

W dniu 27 czerwca 2016r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej w sprawie XI Nc 1046/16 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany skutecznie wniósł sprzeciw od opisanego nakazu, zaskarżając nakaz w całości. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że w dniu 15 kwietnia 2013r. pracownicy N. przywieźli do mieszkania pozwanego urządzenie niezbędne do uruchomienia Internetu i telewizji; uruchomiono urządzenie umożliwiające korzystanie z Internetu, jednakże urządzenie do odbioru telewizji ni zostało uruchomione; poinformowano pozwanego, że winien to uczynić sam lub wniósł opłatę w kwocie 50 zł. Pozwany uiścił opłatę, jednakże pomimo tego nie odbierał sygnału telewizyjnego i odesłał sprzęt do N..

Strona powodowa w odpowiedzi na sprzeciw podtrzymała żądanie pozwu wskazując, że usługa telewizyjna została uruchomiona w dniu 16 sierpnia (...). a reklamacja pozwanego nie została uznana za uzasadnioną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. a pozwanym P. M. zawarta została umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której (...) S.A. zobowiązała się do dostarczania sygnału telewizyjnego w ramach Pakietu Praktycznego i usług dodatkowych - usługi internetowej w ramach Bezpiecznego Internetu P. w wersji M. 20 do jednego stanowiska a pozwany zobowiązał się do uiszczania zapłaty. Umowa zawarta została na okres 24 miesięcy w warunkach promocyjnych określonych w Szczegółowych Warunkach (...).

Dowód: umowa nr (...) wraz z Warunkami Wykonywania Umowy k – 16-21;

W dniu 14 sierpnia 2013r. pracownicy (...) S.A. przywieźli do lokalu zajmowanego przez pozwanego urządzenia niezbędne do uruchomienia usługi dostarczania Internetu i sygnału telewizyjnego. Usługa dostarczania Internetu została uruchomiona, natomiast usługa dostarczania sygnału telewizyjnego nie została uruchomiona pomimo wniesienia opłaty w kwocie 50 zł. wymaganej przez pracowników, którzy dostarczyli sprzęt. Pozwany w dniu 18 sierpnia 2013r. skierował do (...) S.A. pismo informujące, że usługa telewizyjna nie została aktywowana a także zawierające prośbę o zainstalowanie dostarczanych urządzeń i uruchomienie usługi telewizyjnej. Wobec braku interwencji co do dostarczenia usługi telewizyjnej pozwany w dniu 16 września 2013r. odesłał cały sprzęt (...) S.A.

W dniu 23 grudnia 2013r. (...) S.A. skierowała do pozwanego pismo informujące, że w dniu 14 sierpnia 2013r. uruchomiono u pozwanego Internet, w dniu 16 sierpnia 2013r. usługę telewizyjną; ostatnia z usług godnie z dyspozycją pozwanego została wyłączona w dniu 13 października 2013r. W związku z powyższym naliczono pozwanemu opłatę wyrównawczą za przedterminowe rozwiązanie umowy na telewizję. W odpowiedzi na powyższe pozwany skierował do (...) S.A. pismo datowane na 29 grudnia 2013r., w którym ponownie zarzucił, że usługa telewizyjna nie została w ogóle aktywowana pomimo wielokrotnych interwencji pozwanego.

Dowód: pisma pozwanego do (...) S.A. k- 66-71;

pismo (...) S.A. do pozwanego k – 72;

potwierdzenie wysyłki sprzętu z dnia 16 września k – 73;

(...) S.A. z siedzibą w W. wystawiła faktury VAT, obciążając pozwanego:

- kwotą 55,82 zł. z tytułu usług dodatkowych za okres od 14 października 2013r. do 13 listopada 2013r.;

- kwotą 65,70 zł. z tytułu usług dodatkowych za okres od 14 stycznia 2014r. do 13 lutego 2014r.;

- kwotą 65,71 zł. z tytułu usług dodatkowych za okres od 14 grudnia 2013r. do 13 stycznia 2014r.;

- kwotą 65,70 zł. z tytułu usług dodatkowych za okres od 14 listopada 2013r. do 13 grudnia 2013r.;

- kwotą 72,71 zł. z tytułu usług dodatkowych, opłaty aktywacyjnej, Internetu i telewizji za okres od dnia 14 sierpnia 2013r. do 13 października 2013r.;

- kwotą 500 zł. i 184 zł. z tytułu opłaty wyrównawczej w wysokości wartości przyznanej ulgi.

Dowód: faktury z załącznikami k – 22-33;

W dniu 18 listopada 2015r. pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. a stroną powodową zawarta została umowa cesji wierzytelności, której przedmiotem był przelew praw przysługujących Cedentowi w stosunku do wierzytelności pieniężnych, wymienionych w załączniku nr 1 sporządzonym w formie elektronicznej i w załączniku

nr 2 sporządzonym w formie papierowej, wynikających z zawartych z dłużnikami umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Strony umowy postanowiły, że wierzytelności przechodzą na Cesjonariusza pod warunkiem uiszczenia ceny; do chwili zapłaty wynagrodzenia wierzytelności pozostają własnością Cedenta.

Dowód: umowa cesji wierzytelności k – 36-42;

Sporządzony został wydruk o nazwie „ wykaz wierzytelności”, w którym umieszczono imię i nazwisko pozwanego , jego adres i nr PESEL oraz numery faktur i kwoty z nich wynikające.

Dowód: wydruk - „ wykaz wierzytelności” k- 43-45;

W dniu 30 listopada 2015r. M. D. ds. Zabezpieczenia P., Windykacji i (...) S.A. złożyła w imieniu Cedenta oświadczenie, że warunek uiszczenia w całości wynagrodzenia za wierzytelności objęte umową cesji, w sposób określony w umowie z dnia 18 listopada 2015r. został spełniony.

Dowód: oświadczenie wraz z pełnomocnictwem k – 46 -47;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa domagała się od pozwanego zapłaty kwoty 886,25 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, podając, że wierzytelność ta wynika z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez pozwanego z (...) S.A. z siedzibą w W.. Według twierdzeń pozwu strona powodowa nabyła powyższą wierzytelność wobec pozwanego na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 18 listopada 2015r. zawartej z (...) S.A.

W niniejszej sprawie strona powodowa nie wykazała czynnej legitymacji procesowej. Otóż, aby ochrona prawna mogła być przez Sąd udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona. Swoje uprawnienie do wystąpienia z powództwem strona powodowa opierała o nabycie wierzytelności na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 18 listopada 2015 r., jednakże w ocenie Sądu z przedłożonej umowy przelewu wierzytelności nie wynika, ażeby nabyła ona tę konkretną wierzytelność, której dochodzi w niniejszym procesie.

Legitymacja procesowa jest jedną z przesłanek materialnych, czyli okoliczności stanowiących w świetle norm prawa materialnego warunki poszukiwania ochrony prawnej na drodze sądowej. Wykazanie legitymacji procesowej czynnej po swojej stronie powinno mieć miejsce już w fazie składania pozwu i stanowić wstępny etap pozwalający Sądowi na rozważanie w dalszym zakresie zasadności roszczenia. Ponadto należy zauważyć, że w nauce postępowania cywilnego, jak i w praktyce sądowej przyjmuje się, że legitymacja procesowa jest właściwością podmiotu, w stosunku do którego sąd może rozstrzygnąć o istnieniu albo nieistnieniu indywidualnie – konkretnej normy prawnej przytoczonej w powództwie. Legitymacja procesowa jest więc zawsze powiązana z normami prawa materialnego. Sąd dokonuje oceny istnienia legitymacji procesowej strony w chwili orzekania co do istoty sprawy i bierze tą przesłankę pod uwagę z urzędu, a zatem ma obowiązek ustalić tą okoliczność. Brak legitymacji procesowej zarówno czynnej, jak i biernej prowadzi do wydania wyroku oddalającego powództwo (por. H. Pietrzykowski, Zarys metodyki pracy sędziego w sprawach cywilnych, Warszawa 2007, s. 112).

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Na skutek przelewu, wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia. Przejście takie może być albo następstwem umowy albo bezpośrednim skutkiem przepisu ustawy. Warunkiem skutecznego zawarcia umowy przelewu i rozporządzenia wierzytelnością jest to, aby była ona zindywidualizowana. Winien zostać określony stosunek prawny, z którego

ona wynika. Ważne jest zatem wskazanie stron tego stosunku, świadczenia, jak również jego przedmiotu. Umowa przelewu może być w zasadzie zawarta w dowolnej formie. Jedynie art. 511 k.c. stanowi, że jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Mają więc tu zastosowanie przepisy ogólne kodeksu cywilnego co do formy czynności prawnej (art. 75-77 k.c. i art. 79-80 k.c.). Jednocześnie wskazać należy, że kodeks cywilny nie posługuje się pojęciem cesji globalnej. W literaturze określając ten rodzaj czynności wskazuje się, że obejmuje ona większość, a nawet wszystkie wierzytelności, także przyszłe, przysługujące wobec jednego lub kilku dłużników. Nie wzbudza kontrowersji cesja globalna, gdy istniejące wierzytelności zostały dostatecznie oznaczone (tak K. Zagrobelny, Komentarz do Kodeksu cywilnego, Warszawa 2006, CH BECK, str. 877).

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, aby nabyła wierzytelność względem pozwanego, wynikającą z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej pomiędzy pozwanym a (...) S.A. z siedzibą w W.. W celu wykazania nabycia wierzytelności wobec pozwanego strona powodowa przedłożyła w poczet materiału dowodowego umowę przelewu wierzytelności z dnia 18 listopada 2015r., i wydruk zatytułowany „wykaz wierzytelności” Na podstawie przedstawionych przez stronę powodową dokumentów nie można stwierdzić, czy strona powodowa skutecznie nabyła wierzytelność od (...) S.A. względem pozwanego. Z treści umowy przelewu wierzytelności z dnia 18 listopada 2015r. nie wynika, aby przedmiotem tej umowy były prawa i obowiązki wynikające z umowy nr (...) zawartej z pozwanym. Zasadnicza część umowy przelewu wierzytelności tj. szczegółowe określenie przelanych wierzytelności została bowiem wyłączona z jej tekstu i zawarta w załączniku do umowy – wykazie wierzytelności; strona powodowa dla wykazania przejścia wierzytelności winna przedstawić potwierdzony za zgodność z oryginałem odpis załącznika sporządzony przez uprawniony do tego podmiot. Podkreślić należy, że dowodem potwierdzającym legitymację czynną strony powodowej mogłaby być wyłącznie kompletna umowa przelewu wierzytelności, z której wynikałoby nabycie przez stronę powodową wierzytelności dochodzonej pozwem, a więc umowa z załącznikiem pisemnym stanowiącym jej integralną część. Tymczasem dołączony przez stronę powodową wydruk komputerowy zatytułowany „wykaz wierzytelności” wymogów tych nie spełnia. Nie jest wiadomym, jakiej konkretnie umowy cesji wierzytelności ów wykaz dotyczy gdyż nie koresponduje on z dołączoną umową cesji w żaden sposób – nie został z nią połączony, brak jest podpisów stron umowy a fragmenty paraf nie pozwalają nawet na porównanie ich z podpisami osób podpisanych pod umową cesji. Zdaniem Sądu strona powodowa nie udźwignęła ciężaru udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Podkreślić przy tym trzeba, że samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001 r., sygn. I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44). Stosownie do treści art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, występując z żądaniem obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądania. Chodzi tu o fakty, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wykazujące istnienie prawa.

Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydyktoryjności sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Dopuszczenie dowodu z urzędu jest co do zasady prawem, a nie obowiązkiem sądu. W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

W niniejszej sprawie strona powodowa dochodziła zapłaty wierzytelności przysługującej jej rzekomo wobec pozwanego z tytułu umowy nr (...), a tym samym powinna udowodnić istnienie wierzytelności, jej wymagalność oraz ciąg czynności prowadzących do jej nabycia, skoro z faktów tych wywodzi skutki prawne a także jej wysokość. W ocenie Sądu wysokość kwot dochodzonych pozwem również nie została wykazana, co strona powodowa winna była uczynić wobec kwestionowania przez pozwanego wysokości roszczenia. Jak wynika z treści umowy nr (...), umowa zawarta

została w warunkach promocyjnych określonych w Szczegółowych Warunkach Promocji. Jak należy wnioskować (...) S.A. obciążyła pozwanego m.in. opłatami dodatkowymi z tytułu opłaty wyrównawczej w wysokości wartości przyznanej ulgi. Nie zostało wykazane w żaden sposób, na jakiej podstawie obciążono pozwanego tymi kwotami; nie przedłożono Szczegółowych Warunków Promocji ani żadnych innych dokumentów, z których wynikałby dla pozwanego obowiązek uiszczenia opłat wyrównawczych w wysokości 500 zł. i 148 zł. Nie jest też wiadomym, na jakiej zasadzie, mając na uwadze zasadę ekwiwalentności świadczeń obciążano pozwanego opłatami za dostarczanie sygnału telewizyjnego i Internetu za okres do stycznia 2014r. skoro pozwany zwrócił sprzęt w dniu 16 września 2013r. Jak wynika z pisma (...) S.A. z dnia 23 grudnia 2013r., w dniu 19 listopada 2013r. zablokowano pozwanemu usługę Internetu i w tym okresie opłaty nie są pobierane (pismo (...) S.A. k – 72) a usługa telewizyjna nie została w ogóle uruchomiona.

Tym samym, w świetle powyższych rozważań stwierdzić należy, że strona powodowa nie wykazała, iż przysługuje jej roszczenie dochodzone niniejszym pozwem tj., że posiada legitymację procesową czynną w niniejszej sprawie, nie wykazano także wysokości dochodzonego roszczenia, co skutkowało oddaleniem powództwa, o czym orzeczono w sentencji wyroku.